

**GLÓWNY INSPEKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA**

Warszawa, dnia 24.05.2018 r.

DIiO-420/513/2017

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257), zwanej dalej „Kpa”, w związku z art. 365 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.), zwanej dalej „Poś”, w związku z odwołaniem Przedsiębiorstwa Usługowego „HETMAN” Sp. z o.o., Al. Krakowska 110/114, 00-971 Warszawa od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 11 lipca 2017 r. wstrzymującej użytkowanie instalacji do mechaniczno – biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych, zlokalizowanej przy ul. Turystycznej 38, 05-830 Nadarzyn eksploatowanej bez wymaganego pozwolenia zintegrowanego

utrzymuję w mocy decyzję organu I instancji

UZASADNIENIE

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, zwany dalej „Mazowieckim WIOŚ”, decyzją z dnia 11 lipca 2017 r. znak: OS-IN.7060.5.2015.WP, wydaną na podstawie art. 365 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, wstrzymał użytkowanie instalacji do mechaniczno – biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych zlokalizowanej przy ul. Turystycznej 38, 05-830 Nadarzyn eksploatowanej bez wymaganego pozwolenia zintegrowanego.

Strona odwołała się od ww. decyzji wnosząc o jej uchylenie i umorzenie postępowania lub o przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. Zaskarżonej decyzji strona zarzuca naruszenie art. 7, 77 i 80 Kpa poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i dowolną ocenę zebranego materiału dowodowego. W odwołaniu strona wskazuje, że organ pominął fakt, że najbliższa instalacja do mechaniczno – biologicznego przetwarzania odpadów znajdująca się w Pruszkowie również nie posiada pozwolenia zintegrowanego, co oznacza, że wstrzymanie użytkowania przedmiotowej instalacji wywoła niekorzystne skutki finansowe i organizacyjne dla strony, ale również mieszkańców gmin obsługiwanych przez przedsiębiorstwo.

Ponadto strona wskazuje, że organ błędnie ocenił wpływ szkody materialnej, a także trudnych do odwrócenia skutków wstrzymania użytkowania instalacji na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie. Jednocześnie strona podnosi, że organ pominął kwestię braku winy strony w przedmiotowej sprawie.

Rozpatrując sprawę ustalono, co następuje:

Instalacja do mechaniczno – biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych eksploatowana przez Przedsiębiorstwo Usługowe „HETMAN” Sp. z o.o. stanowi instalację wymienioną w pkt 5 ppkt 3 lit. b załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169), co oznacza, że instalacja ta objęta jest obowiązkiem posiadania pozwolenia zintegrowanego zgodnie z art. 201 ust. 1 Poś. Zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1101), ww. pozwolenie prowadzący instalację winien uzyskać z dniem 1 lipca 2015 r. W związku z nieuzyskaniem ww. pozwolenia we wskazanym terminie, Mazowiecki WIOŚ pismem z dnia 13 lipca 2015 r. zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania w przedmiocie wstrzymania na podstawie art. 365 ust. 1 Poś użytkowania przedmiotowej instalacji. Mazowiecki WIOŚ w trakcie prowadzonego postępowania ustalił, że strona stosowny wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego przedłożyła Marszałkowi Województwa Mazowieckiego w dniu 22 grudnia 2014 r.

W związku z powyższym uznając, że prowadzone przed Marszałkiem Województwa Mazowieckiego postępowanie w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego stanowi zagadnienie wstępne w prowadzonym przez organ I instancji postępowaniu Mazowiecki WIOŚ, postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2015 r. zawiesił z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie wstrzymania użytkowania przedmiotowej instalacji, eksploatowanej bez wymaganego pozwolenia zintegrowanego, w trybie art. 97 § 1 pkt 4 Kpa.

Postanowieniem z dnia 14 października 2015 r. znak: OS-IN.7060.5.2015.WP po rozpatrzeniu wniosku Stowarzyszenia „Szpaler” z siedzibą w Macierzyszu z dnia 2 września 2015 r., Mazowiecki WIOŚ dopuścił ww. organizację do udziału na prawach strony w postępowaniu administracyjnym w sprawie wstrzymania użytkowania przedmiotowej instalacji.

Postanowieniem z dnia 1 lutego 2017 r., znak: DIiO-420/971/2016/sj Główny Inspektor Ochrony Środowiska stwierdził nieważność postanowienia Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 18 sierpnia 2015 r., znak: OS-IN.7060.5.2015.WP. Po rozpatrzeniu zażalenia strony na ww. postanowienie Główny Inspektor Ochrony Środowiska postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2017 r. znak: DIiO-420/151/2017/jg utrzymał je w mocy.

Wobec powyższego, jak i faktu, że spółka nadal nie posiadała pozwolenia zintegrowanego dla przedmiotowej instalacji Mazowiecki WIOŚ wydał zaskarżoną decyzję. W toku postępowania

odwoławczego Główny Inspektor Ochrony Środowiska ustalił, że decyzją z dnia 31 sierpnia 2017 r. znak: PZ-I.7222.27.2016.KS Marszałek Województwa Mazowieckiego udzielił spółce pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do mechaniczno – biologicznego przetwarzania odpadów. Natomiast decyzją z dnia 19 stycznia 2018 r. znak: DZŚ-III.281.139.2017/MT Minister Środowiska rozpatrując odwołanie strony uchylił ww. decyzję i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Jednocześnie w toku postępowania odwoławczego wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu na prawach strony złożyło w dniu 6 lutego 2018 r. Stowarzyszenie „Projekt Raszyn”. W związku z nieuzupełnieniem braków formalnych w postaci statutu, do czego Stowarzyszenie zostało wezwane pismem z dnia 12 lutego 2018 r. znak: DIiO-420/513D/2017/jg, Główny Inspektor Ochrony Środowiska pozostawił wniosek bez rozpoznania, o czym poinformował Stowarzyszenie „Projekt Raszyn” pismem z dnia 12 marca 2018 r. znak: DIiO-420/513F/2017/jg. Pismem z dnia 21 marca 2018 r. Stowarzyszenie „Projekt Raszyn” wniosło o przywrócenie terminu do uzupełnienia braku formalnego w postaci statutu, określonego w piśmie z dnia 12 lutego 2018 r. znak: DIiO-420/513D/2017/jg. Główny Inspektor Ochrony Środowiska postanowieniem z dnia 29 marca 2018 r. znak: DIiO-420/513G/2017/jg przywrócił ww. termin, a następnie postanowieniem z dnia 29 marca 2018 r. DIiO-420/513H/2017/jg. dopuścił Stowarzyszenie „Projekt Raszyn” do udziału na prawach strony w postępowaniu administracyjnym w sprawie wstrzymania użytkowania przedmiotowej instalacji.

W ocenie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska zaskarżona decyzja została wydana prawidłowo i zgodnie z obowiązującymi przepisami. Na podstawie art. 201 ust. 1 Poś pozwolenia zintegrowanego wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości. Bezspornym w niniejszym postępowaniu pozostaje fakt, że strona eksploatuje instalację do mechaniczno – biologicznego przetwarzania odpadów, tj. kombinacji odzysku i unieszkodliwiania o zdolności przetwarzania ponad 75 t/dobę z wykorzystaniem obróbki biologicznej, która zgodnie z pkt 5 ppkt 3 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości objęta jest obowiązkiem posiadania pozwolenia zintegrowanego. Wskazać jednocześnie należy, że zgodnie z art. 28 ust. 3 pkt 2) ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw obowiązek uzyskania pozwolenia dla instalacji, które nie były objęte obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego ze względu na rodzaj prowadzonej w niej działalności przed dniem wejścia w życie tych przepisów, a od dnia ich wejścia w życie będą objęte tym obowiązkiem, powstał z dniem 1 lipca 2015 r.

Jednocześnie zgodnie z art. 365 ust. 1 Poś wojewódzki inspektor ochrony środowiska zobowiązany jest do wstrzymania, w drodze decyzji, użytkowania instalacji eksploatowanej bez

wymaganego pozwolenia zintegrowanego. Wobec powyższego w związku z tym, że decyzja Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 31 sierpnia 2017 r. została uchylona decyzją ostateczną Ministra Środowiska z dnia 19 stycznia 2018 r., uznać należy, że spółka nadal nie posiada wymaganego pozwolenia zintegrowanego. Zatem w takim stanie faktycznym i prawnym organ jest zobligowany do wstrzymania użytkowania instalacji. Podkreślić należy, że organ administracji nie ma żadnej swobody przy podejmowaniu decyzji kończącej postępowanie, na powyższe wskazuje również wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 maja 2008 r. IV SA/Wa 404/08: „Z postanowień art. 365 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska wynika, że decyzja podejmowana na podstawie tego przepisu ma charakter związany. Ustawodawca wskazuje w nim bowiem jednoznacznie, że organ administracji stwierdziwszy wystąpienie wymienionej w nim przesłanki, wstrzymuje użytkowanie instalacji. W związku z tym organy administracji nie mają żadnej swobody przy podejmowaniu decyzji kończącej postępowanie.”

Odnosząc się do zarzutu strony dotyczącego naruszenia art. 7 i 77 Kpa wskazać należy, że zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 października 2009 r. sygn. akt IV SA/Wa 410/09 „Postępowanie wyjaśniające w postępowaniu opartym na podstawie art. 365 ust. 1 pkt 1 (obecnie art. 365 ust. 1 p.o.ś.) ogranicza się do ustalenia, czy podmiot użytkujący instalację posiada na to użytkowanie pozwolenie zintegrowane, czy też nie. Stwierdzenie posiadania takiego pozwolenia uniemożliwia wstrzymanie przez organ użytkowania instalacji.”. W ocenie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska Mazowiecki WIOŚ w sposób prawidłowy i niebudzący wątpliwości dokonał ustaleń czy strona posiada pozwolenie zintegrowane, które winna była uzyskać. Wobec powyższego zarzut niedokładnego wyjaśnienia sprawy uznać należy za bezzasadny.

Powyższe oznacza również, że nie mają znaczenia w przedmiotowym postępowaniu kwestie podnoszone przez stronę dotyczące skutków wstrzymania użytkowania instalacji jak i kwestii braku winy strony. Przepisy art. 365 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Poś stosowane są obligatoryjnie i nie dają możliwości odstąpienia od wydania decyzji wstrzymującej użytkowanie instalacji z uwagi na skutki, jakie decyzja ta może wywołać. Jednocześnie wstrzymanie użytkowania instalacji we wskazanym trybie ma charakter zobiektywizowany, co oznacza, że nie jest ono zależne od wykazania winy prowadzącego instalację. Wobec powyższego zarzuty strony w tym zakresie są nieuzasadnione.

Wskazać jednocześnie należy, że zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 935), zwanej dalej „zm-kpa”, do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie zm-kpa ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy kpa w brzmieniu dotychczasowym, z tym że do tych postępowań stosuje się przepisy art. 96a-96n zm-kpa.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.